5. F. C. ARGEŞ (17 8 3 6 28—28 19p)

UN „11" CU RESURSE, DAR INEGAL DE LA UN JOC LA ALTUL

Dacă am încerca să caracterizăm succint comportarea formației din Pitești, de la bun început trebuie să spunem că, de la o etapă la alta, ea a demonstrat fluctuații, că în activitatea sa au fost perioade și bune și mai puțin bune.

Deci, în analiza formației pregătită de **Ștefan Coidum** și **Atanase Dima**, trebuie să ținem seama firește de toate acestea pentru a ajunge la cauzele care au făcut ca în prima parte a întrecerii celor mai bune 18 echipe din țară, „alb-violeții" să aibă o comportare de-a dreptul slabă, cu mult sub pretențiile acestui „11" atît de talentat, pretenții demonstrate în anii anteriori cînd cucerise titlul național și ocupase, în sezonul următor, locul al treilea.

Așadar, deținătoarea medaliilor de bronz, se găsea, după patru etape, pe locul 10 ! Apoi, după a șaptea rundă, locul 12 ! Iar după a zecea, 16 ! Perioada a corespuns și cu partidele din Cupa U.E.F.A. pe care **F. C. Argeș**, a părăsit-o lamentabil, acel 1—5 de la Istanbul, cu **Fenerbance**, n-a putut fi răsturnat la Pitești.

Deși în duel pentru balon cu Sameș, Radu reușește, totuși, să înscrie al treilea gol al echipei sale în meciul cu Steaua, consfințind o victorie și un scor cu greu previzibile înaintea acestui joc din etapa a XI-a. Mai cu seamă că se disputa pe stadionul „23 August" din Capitală, atît de familiar steliștilor...

Foto : N. DRAGU

Care să fi fost motivele ? După părerea noastră două au contat foarte mult în acest tobogan al echipei : **pe de o parte schimbarea conducerii tehnice, Ștefan Coidum luînd locul lui Halagian, antrenorul sub care clubul cunoscuse cele mai frumoase sucese din istoria sa, iar pe de alta nenumăratele accidentări și reaccidentări care pur și simplu au decimat oastea din... Trivale.**

Modificarea conducerii tehnice a produs multe discuții în oraș, cu repercusiuni și în sînul lotului. Ele au fost argumentate și de faptul că schimbarea a fost făcută într-un moment care a coincis cu aniversarea a 20 de ani de existență a echipei ale cărei succese erau prea recente și prea mult legate de numele antrenorului **Fl. Halagian.** Starea de spirit, cum spuneam, s-a extins chiar și asupra jucătorilor, astfel că misiunea lui **Ștefan Coidum** a fost grea de la bun început. Ne amintim, de pildă, că în prezidiul adunării ce a avut loc la Pitești cu prilejul sărbătoririi celor 20 de ani se afla **Coidum,** în timp ce raportul de activitate și filmul special realizat de club reliefau succesele lui **Halagian.**,.

Să adăugăm acestei situații perioada absolut necesară de aclimatizare, de cunoaștere între noul antrenor și echipă, și apoi aceea de care am mai amintit, a accidentărilor care literalmente au curs, încît la un moment dat trebuia să se apeleze la rezervele rezervelor. Firește, în atari condiții, fără **Marian Popescu, Troi, Olteanu** etc., etc., moralul echipei s-a subțiat enorm mai ales după acel 1—5 de la Istanbul.

Iată, așadar, problemele de care **Ștefan Coidum** (alături de **Atanase Dima**), s-a lovit și le-a avut de rezolvat încă din primele zile de activitate a sa la F. C. Argeș. Să recunoaștem, nu au fost puține și nici de suprafață.

Dar **Coidum** — a dovedit-o de atîtea ori — nu este un om care să se sperie de greutăți și să nu știe de unde să pornească în rezolvarea lor. L-au ajutat chiar jucătorii. **Pentru că F. C. Argeș este o echipă cu un registru tehnico-tactic foarte bogat.** Mai bine zis, **Dobrin** a contribuit, prin personalitatea sa, prin îndemînarea și „ochiul" său de atîtea ori hotărîtoare în „scrierea" unui meci, la creșterea indicelui de tehnicitate și al celorlalți fotbaliști care au trebuit să se adapteze jocului demonstrat de el. Ca urmare, F. C. Argeș se poate adapta cu ușurință oricărui stil de joc, oricărei formule utilizate în așezare. Și astfel, odată trecute momentele grele, de pierdere a busolei, de răvășire a siguranței jucătorilor în posibilitățile proprii, odată cu revenirea pe gazon a pieselor de greutate, coroborată cu știința lui **Ștefan Coidum** de a antrena și conduce echipa, și rezultatele bune au început să... salte capul.

Că posibilitățile efectivului de jucători — chiar și în perioada neagră pe care o străbătuse — erau altele, o demonstrează și faptul că din jocurile disputate în primele 9 etape, **5 au primit calificativul bun, 3 acceptabil și doar unul slab** (0—2 cu Sport Club Bacău). **Semnalul revenirii marcate în a doua jumătate a turului I-a constituit jocul de la București, cu Steaua, cînd Dobrin et Co. au administrat militarilor un sec 3—0, singura victorie în deplasare a alb-violeților.** A urmat acel 5—2 **cu Politehnica Iași** și apoi din nou un „fading" : **0—2 la Cluj, cu C.F.R. și 0—0 la Pitești cu U.T.A.,** ceea ce (ținînd seama și de înfrîngerea cu **5—2 în fața Politehnicii din Timișoara)** conduce la ideea că F. C. Argeș este o formație cu o comportare inegală de la joc la joc, caracterizare cu care antrenorul **Ștefan Coidum** este de de acord, dar îi aduce un amendament :

„Da, comportare inegală, dar asta nu din cauza pregătirii. Realitatea e că totul pleacă de la modul cum se mobilizează jucătorii pentru diferitele partide ale campionatului. Și anume, altfel se îngrijesc cînd la sfîrșitul săptămînii e programat un joc cu miză sau unul cu o echipă cu nume, și altfel cînd adversarul viitor are o carte de vizită mai puțin sonoră. Și iau un exemplu : meciul de Cupa României cu Chimia Rm. Vîlcea în care echipa a fost groggy. Nu mă întrebați de ce, pentru că nici eu, încă, nu cunosc răspunsul. Dar la trei zile după aceea am cîștigat cu 3—2 în fața lui Dinamo, un joc socotit printre cele mai bune ale toamnei lui 1973. Or, în cele trei zile dintre meciuri am putut face, eu și colegul meu Dima, ceva miraculos pentru pregătirea echipei ? Nu ! Deci, totul ține de mobilizarea jucătorilor".

Privind tabloul cu rezultate, nu putem decît să-i dăm dreptate lui **Coidum :** F. C. Argeș a cîștigat în fața echipelor **grele** (Universitatea Cluj, Steaua, Universitatea Craiova, Dinamo) și a pierdut puncte la cine nu te aștepți. De aici, deci, linia mereu frîntă a comportării team-ului piteștean în sezonul de toamnă. Pentru că, trebuie s-o spunem, F. C. Argeș e o echipă cu mari resurse care răspunde de minune la bagheta lui Dobrin, dar care nu și-a materializat în punctajul din clasament decît o parte din posibilitățile sale.

M. T.

6. C. S. M. REȘIȚA (17 6 6 5 25—22 18p)

REINHARDT CONSTRUIEȘTE DIN MERS O ECHIPĂ

Unii au incriminat clubul reșițean înaintea actualei ediții a Diviziei naționale A pentru tentativele sale „ofensive" de a-și îmbunătăți lotul, cuvîntul „racolaj" circulînd destul de des în plină vară, asociat de numele lui **Grigoraș, Doru Popescu,** dar și reactualizînd transferurile nu prea îndepărtate ale lui **Dudu Georgescu** și **Beldeanu.** Vorbele au apărut, au circulat și au pierit, iar la Reșița au apărut la începutul campionatului doar... **Voinea** și ulterior **Doru Popescu.** În schimb, fostul golgeter al echipei, **Dudu Georgescu,** a devenit dinamovist.

CE A IEȘIT DIN... FRICĂ

Și în perioada cînd apele Bîrzavei nu reușiseră încă să se sedimenteze... transferurile, în etapa pregătitoare dinaintea campionatului, antrenorul **Reinhardt** ne spunea la Reșița : **„Am terminat perioada readaptării la prima divizie în subsolul clasamentului, pe locul 14. Un loc care, oricum, nu ar fi însemnat retrogradarea. Am rezistat, deci, pe picioarele noastre. Încercînd pe parcurs diferite transplanturi. Acum, trecem la etapa construcției echipei și pretențiile trebuie să fie mai mari. Nu-mi este frică de întreg turul, cît îmi este de primele patru etape. Nu din cauza emoțiilor startului, ci din cauza celor trei meciuri... în deplasare !"**

Vă reamintiți cum s-au descurcat atunci băieții lui **Reinhardt ? După un nesperat meci nul obținut în prima etapă la București, cu Steaua** (golul egalizator fiind marcat în ultimu minut de joc !), **reșițenii au luat un prețios capital moral pe teren propriu (4—1 cu Jiul) și lăsînd frica de gol sub dealul Domanului, au ieșit curajos la atac chiar și în fața revelațiilor ediției precedente, F.C. Argeș (scor 1—1) și C.F.R. Cluj (3—3), surprinzîndu-și adversarii și obținînd puncte... peste plan. Iat-o, deci, pe C.S.M. Reșița, pe o poziție fruntașă după primele patru etape, neînvinsă (golaveraj: 14—7!) și cu** Nestorovici **instalat în fruntea golgeterilor (6 goluri în trei etape...).** Tocmai după perioada de care se temuse antrenorul **Reinhardt** și care a constituit, de fapt, proba de foc a echipei, așa cum o vedea acesta în noile condiții date. **Pentru că aci rezidă, după părerea noastră, principala explicație a ascensiunii** — surprinzătoare pentru mulți — **a formației reșițene : în concepția de pregătire și joc, adecvate lotului, posibilităților sale concrete de exprimare.** Antrenorul **Ioan Reinhardt** — meseriaș de certă profesionalitate, om de fapte meșteșugite și nu de vorbe goale — **a gîndit la construcția echipei, a tins să-și asigure niște „piese" necesare, dar și-a concretizat apoi ideile în funcție de definitivarea lotului.** Astfel, ceea ce se anunța ca premise în returul campionatului trecut, a prins contur clar în prima parte a celui în curs, cu corectivele de rigoare care atestă maleabilitatea de gîndire a conducerii tehnice. Fapt nu prea des întîlnit în fotbalul nostru divizionar, unde șablonul și imitația au partea leului...

DISPOZIȚIE OFENSIVĂ

C.S.M. Reșița își anunțase dispoziția ofensivă încă din timpul marșului său forțat din returul '72/'73 pentru evitarea retrogradării, piesele sale de rezistență fiind atunci cele două extreme „reconsiderate", **Atodiresei** și **Florea** (figurînd printre primii 5 jucători ai posturilor lor) și cele două achiziții **Dudu Georgescu** și **Beldeanu,** aceștia din urmă golgeterii echipei în campionatul trecut. **„Cum își va mai materializa Reinhardt intențiile, pierzîndu-l pe Dudu Georgescu, vîrful de lance ?"** — se întrebau mulți în preajma primei etape. **Și răspunsul a venit pe două direcții : direct, prin Nestorovici și indirect, prin Voinea. Primul figurează cu cele 11 goluri ale sale (din cele 25 de goluri înscrise de echipa sa), printre golgeteri, iar secundul își exercită cu bine rolul de vîrf retras, ordonator al ofensivei, după ce ani și ani a fost atacantul cu cele mai incredibile ratări, dar și cu cele mai multe situații de gol.** Apărînd, deci, **Voinea** în această postură, mijlocașul prin excelență ofensiv, **Beldeanu,** a început să se mai uite și înapoi nu numai înainte, cu atît mai mult cu cît compartimentul apărării (în care apăruse și un nume nou : **Ologeanu)** greșea destul de des. **(„Apărarea a făcut prea multe greșeli decisive — vezi de exemplu partida de la Craiova — jocul cu capul, în special, fiind deficitar",** ne spunea **Reinhardt,** după încheierea turului). **Așadar, Beldeanu a fost pus... la muncă.** Și nu i-a prins rău nici lui, nici echipei.

Rednic (în centrul fotografiei), avansat mult în atac, încearcă o pătrundere printre fundașii dinamoviști Dobrău și Cheran (nr. 2)

Foto : D. NEAGU

Pe ce s-a mizat mult și nu a ieșit, deocamdată, cîștigător a fost **„lozul Doru Popescu".** Era evident că jocul avîntat al aripilor reșițene avea nevoie în centrul atacului de un pivot, așa încît schimbul **Dudu Georgescu-Doru Popescu** nu se anunța fără perspective pentru reșițeni. În timp ce fostul jucător al Progresului s-a adaptat însă foarte repede la stilul echipei, fostului dinamovist nu numai că nu i-a reușit integrarea, dar nici oportunitatea în fața porții adverse (doar două goluri, în decursul a 12 prezențe în teren). Să fie de vină inaptitudinea tehnică „a vedetei de la Trnava", sau cumva dorul de ducă ? **Cert este că locul lui Dudu Georgescu nu l-a putut lua Doru Popescu (și nici Căprioru, altă achiziție), sarcina compensării căzînd pe umerii unui trio inedit : Beldeanu - Voinea - Nestorovici, ultimul avînd rolul de... surpriză.**

52 LA SUTĂ

Și nu se poate spune că C.S.M. Reșița nu s-a dovedit productivă în sezonul încheiat, **aducînd 5 puncte din meciurile disputate în deplasare și avînd un procentaj de 52 la sută** (18 puncte în clasament din 34 posibile). **„Sînt satisfăcut de echipă** — ne declară antrenorul **Reinhardt. Am progresat ca joc și ca rezultat. Situația putea fi, totuși și mai bună dacă nu pierdeam trei puncte acasă tocmai atunci cînd nu ne așteptam : în etapa a VI-a cu F.C. Constanța (1—2), rivalul nostru direct pentru primele locuri și în etapa a XIII-a, cu Poli Timișoara (2—2), după ce am condus cu 2—0...). Deși am evoluat curajos în deplasare, folosind judicios presingul și contraatacul, am marcat puține goluri".**

Candidata la retrogradare din ediția precedentă a fost în acest tur una din revelații. După un început surprinzător — nu numai ca rezultate, ci și ca manieră de joc — echipa din Cetatea de foc s-a stabilizat la o cotă înaltă în clasament, practicînd un fotbal constructiv, echilibrat, lipsit de zgura antijocului sau nesportivității (n-a avut jucători sancționați). Și dacă distribuirea „accentelor" ar fi fost mai judicios făcută pe parcursul celor 17 etape (spre final, rezervele scăzuseră spre minim), C.S.M. Reșița putea într-adevăr să fie mai sus.

Fără declarații de principii sau țeluri de performanță anunțate cu surle și trîmbițe, la Reșița se muncește temeinic, cu modestie, fără rabat la pregătire după nume și veleități. Antrenorul e lăsat să-și vadă de treburile lui de o conducere care, la rîndu-i, își cunoaște bine obligațiile. **Așa încît mulți dintre cei care înainte de actualul campionat erau suspicioși în ceea ce-i privește pe reșițeni și-au dat seama că la C.S.M. se încearcă închegarea și lansarea unei echipe.**

Paul SLĂVESCU